

Advies nr. 178/2019 van 29 november 2019

Betreft: Adviesaanvraag betreffende een ontwerp van koninklijk besluit ter vervanging van het Koninklijk besluit nr. 52 met betrekking tot de bewijsregeling inzake de vrijstellingen betreffende de intracommunautaire leveringen van goederen en de ermee gelijkgestelde handelingen en met betrekking tot de vrijstelling van intracommunautaire verwervingen van goederen en de ermee gelijkgestelde handelingen, op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde (CO-A-2019-198).

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna "de Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikel 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op de adviesaanvraag van de Vice-eerste Minister en de Minister van Financiën, Alexander De Croo, ontvangen op 30 oktober 2019;

Gelet op het verslag van mevrouw Alexandra Jaspar, Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Brengt op 29 november 2019 het volgend advies uit:

I. ONDERWERP EN CONTEXT VAN DE AANVRAAG

1. De Vice-eerste Minister en Minister van Financiën, de heer Alexander De Croo (hierna "de aanvrager") vroeg op 30 oktober 2019 het advies van de Autoriteit over een ontwerp van Koninklijk besluit ter vervanging van het Koninklijk besluit nr. 52 met betrekking tot de bewijsregeling inzake de vrijstellingen betreffende de intracommunautaire leveringen van goederen en de ermee gelijkgestelde handelingen en met betrekking tot de vrijstelling van intracommunautaire verwervingen van goederen en de ermee gelijkgestelde handelingen, op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna "het Ontwerp").
2. Het hoofddoel van het Ontwerp is het bijwerken van de toegestane bewijsmiddelen om de verzending of het vervoer van goederen van België naar een andere lidstaat te rechtvaardigen en aldus de toepassing van de btw-vrijstelling als bedoeld in artikel 39bis van het btw-wetboek mogelijk te maken (hierna "het Wetboek").
3. Artikel 39 bis van het wetboek bepaalt dat "*de leveringen van goederen door de verkoper (...), door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap, die worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die als zodanig optreden in een andere Lid-Staat en die er aldaar toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen [...]. De Koning bepaalt de beperkingen en voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling*".
4. Het Ontwerp bepaalt dat de belastingplichtige het bewijs van verzending of vervoer van de goederen van België naar een andere lidstaat kan leveren door middel van onder meer een "*bestemmingsdocument met betrekking tot die goederen*" in combinatie met de factuur met betrekking tot het vervoer, indien de goederen voor rekening van de leverancier werden vervoerd (artikel 3 van het Ontwerp). Artikel 4 van het Ontwerp bevat een lijst van de in dit document op te nemen informatie, die als persoonsgegevens kan worden beschouwd indien het gaat om een natuurlijke persoon en niet om een rechtspersoon. Dit omvat bijvoorbeeld de naam van de leverancier en de koper, het adres van hun maatschappelijke zetel of hun BTW-identificatienummer.

II. ONDERZOEK

5. Volgens het Wetboek moet het bestemmingsdocument op verzoek van de btw-administratie worden meegedeeld, zodat deze kan nagaan of aan alle voorwaarden voor de toepassing van de vrijstelling van de belasting over de toegevoegde waarde is voldaan¹. Het doel van het bestemmingsdocument is dus de belastingplichtige leverancier in staat te stellen te bewijzen dat aan alle voorwaarden voor de toepassing van de in artikel 39bis, lid 1 van het Wetboek bedoelde vrijstellingen daadwerkelijk is voldaan (artikel 1 van het Ontwerp, gelezen in samenhang met de artikelen 61 en 39bis van het Wetboek). Dit doeleinde is welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd, overeenkomstig artikel 5.1, b) van de AVG.
6. De categorieën gegevens die in het bestemmingsdocument moeten worden opgenomen, zijn nauwkeurig omschreven in artikel 4 van het Ontwerp. Deze gegevens zijn - overeenkomstig artikel 5.1.c van de AVG - *toereikend, ter zake dienend en beperkt tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt*¹.
7. De bewaartermijn van het bestemmingsdocument wordt bepaald door artikel 60, § 4 van het Wetboek, dat bepaalt dat "*de boeken en andere documenten waarvan de bewaring, opstelling of uitgifte door of ter uitvoering van dit Wetboek is voorgeschreven, moeten gedurende 7 jaar worden bewaard door de personen die deze hebben bewaard, opgemaakt, uitgegeven of ontvangen[...]*".

OM DIE REDENEN,

de Autoriteit

Is van oordeel dat het Ontwerp geen aanleiding geeft tot bijzondere opmerkingen met betrekking tot de bescherming van gegevens.

(get.) Alexandra Jaspar
Directeur van het Kenniscentrum

¹ Artikel 61 van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde.